

4. Екологічне, земельне, аграрне право

Панченко В. В.

кандидат юридичних наук,

асистент кафедри земельного та аграрного права

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

м. Харків, Україна

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Для ефективного ведення сільського господарства є потреба в оновленні та удосконаленні основних засобів технічно-технологічного забезпечення виробництва, впровадженні наукових розробок, що потребує впровадження інновацій та інвестування сільського господарства з метою прискорення його розвитку та підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору економіки України. Так, активізація інвестиційно-інноваційного процесу в аграрному секторі вітчизняної економіки є важливою та актуальною як в теоретичному розумінні, так і в практичному застосуванні.

Зважаючи на важливість інноваційно-інвестиційних заходів у забезпеченні ефективного розвитку аграрного сектору економіки України, посилення конкурентної боротьби на ринку сільськогосподарської продукції та інтеграції України у міжнародний економічний простір, Державною цільовою програмою розвитку українського села на період до 2015 року, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2007 р., № 1158 [1], передбачено формування інноваційно-інвестиційної моделі розвитку сільського господарства.

Реалізація інноваційно-інвестиційної моделі розвитку сільського господарства передбачає необхідність постійного удосконалення державної інноваційно-інвестиційної політики як складової аграрної політики та елемента державного регулювання сферою економіки. Саме належне здійснення державного управління шляхом державної підтримки щодо

забезпечення інноваційно-інвестиційного розвитку аграрного сектора економіки сприятиме підвищенню його інвестиційної привабливості.

Так, основним із завдань аграрної інноваційно-інвестиційної політики на найближчу перспективу є забезпечення стимулювання інноваційно-інвестиційних процесів шляхом надходження інвестиційних ресурсів за рахунок різних джерел фінансування й ефективного їх використання.

Така спрямованість держави на розширення інноваційно-інвестиційних процесів щодо створення сприятливих умов для суб'єктів господарювання з метою активізації належного рівня інноваційно-інвестиційної діяльності, підвищення ефективності виробництва та вирішення соціальних проблем на селі може запроваджуватися тільки шляхом комплексу цілеспрямованих заходів як правових, так і адміністративних та економічних методів впливу держави.

Отже, головною метою державної інноваційно-інвестиційної політики як важливої складової аграрної політики в Україні є створення організаційно-правових, соціально-економічних умов для ефективного відтворення, удосконалення, розвитку і використання науково-технічного потенціалу країни з метою не тільки поліпшення структури і якості сільськогосподарського виробництва, а й покращення соціальної сфери села, спрямованої на формування сприятливого інвестиційного клімату, за допомогою раціонального поєднання методів та форм державного регулювання інноваційно-інвестиційної діяльності.

Тому, потрібна як пряма підтримка держави в сфері інноваційно-інвестиційної діяльності в аграрному секторі економіки, що має передбачати оптимізацію коштів Державного бюджету на пріоритетних напрямках, так і опосередкована державна підтримка інвестиційної діяльності в аграрній галузі через створення сприятливих умов для такої діяльності.

Розуміючи сутність та завдання інноваційно-інвестиційної політики, можна визначити, що низька інноваційно-інвестиційна активність суб'єктів господарювання в аграрному секторі економіки України зумовлена

несприятливими умовами для інвестування, а саме: нестабільна політична ситуація, недосконалість державної інноваційно-інвестиційної політики, прогалини в інноваційно-інвестиційному законодавстві, відсутність належного інституційного забезпечення розвитку інноваційно-інвестиційного ринку та механізмів його реалізації тощо. Вирішення цих питань сприятиме поліпшенню інноваційно-інвестиційного клімату у сфері сільського господарства.

Саме інноваційно-інвестиційний клімат, тобто, ступінь достатньо сприятливих умов, що складається в аграрному секторі економіки України для ймовірного надходження інвестицій, в тому числі іноземних, є важливою умовою формування інвестиційної привабливості країни. У свою чергу, ефективне використання інвестицій приводить до підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарських товаровиробників. Адже, навіть країни з розвинутою економікою, маючи досконалу систему законодавства, достатній економічний потенціал, сприятливі умови для здійснення підприємницької діяльності в сільському господарстві, історичний досвід ефективної підтримки сільськогосподарських товаровиробників, злагоджений апарат державного управління сільським господарством, що є складним механізмом впливу на ціноутворення, оподаткування, структуру сільськогосподарського виробництва, фінансово-кредитну систему, визначають інноваційно-інвестиційну діяльність пріоритетним напрямом для підвищення рівня конкурентоспроможності економіки та підтримки достатнього ступеня інвестиційної привабливості країни.

Отже, незважаючи на сприятливі для розвитку сільського господарства природно-кліматичні умови, спроможність України зайняти вагоме місце на міжнародному продовольчому ринку, питання захисту вітчизняного сільськогосподарського виробника, забезпечення конкурентоспроможності його продукції як на вітчизняному, так і світовому ринках, потребують негайного вирішення шляхом забезпечення інвестиційної привабливості в

сфері аграрного сектора економіки України, що можливо лише при належному правовому регулюванні інноваційно-інвестиційної діяльності, а також коли умови господарювання відповідатимуть загальноприйнятим економіко-правовим принципам.

Література

1. Офіц. вісн. України. – 2007. – № 73. – Ст. 2715.